

[Niels Kr. Nielsen.]

skatten — således må henvendelsen jo forstås — virker som en beskyttelse for mågerne, samtidig med at man laver love, der tilsigter at bekæmpe dem, og hvis mågerne effektivt skal bekæmpes, kan der være grund til at få patrons-katten fjernet snarest muligt.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg takker de ærede medlemmer, der har givet tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Jeg anser det ikke for betimeligt at indlade mig i en diskussion med det ærede medlem hr. Niels Kr. Nielsen om de videregående perspektiver, som han søgte at rejse i forbindelse med lovforslaget, dels vedrørende kriselovgivningen, dels vedrørende vor told- og beskatningspolitik i al almindelighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statens overtagelse af Ordrupgaardssamlingen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1372; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 255).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Karl Olsen): Udvalget har i 3 møder behandlet lovforslaget, haft samråd med undervisningsministeren, og det samlede udvalg har aflagt besøg ude på Ordrupgaard, har set samlingerne, ejendommen og parken. I udvalget har vi i samråd diskuteret spørgsmålet om den fremtidige entré og diskuteret museets fremtidige ledelse, og der er herom gjort bemærkninger i betænkningen.

Et flertal i udvalget, socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre, anbefaler at vedtage lovforslaget i den forelagte form, medens repræsentanten for Danmarks retsforbund, som

det også er udtrykt i betænkningen, på partiets vegne må fastholde det standpunkt, han gav udtryk for under lovforslagets første behandling her i tinget.

Jeg skal på udvalgsflertallets vegne anbefale det høje ting at vedtage lovforslaget i den foreliggende skikkelse.

Bomholt: Når jeg har lejlighed til at være i Stockholm — det sker desværre sjældent —, undlader jeg ikke at besøge Thielske Galleriet. Denne lille samling er af så koncentreret og almengyldig art, at det hver gang føles som en berigelse at se den. Den ligger udenfor staden, omgivet af skovstilhed, og det er vel ikke mindst omgivelserne, der giver denne nordiske malerisamling dens charme.

Nu erhverver vi Ordrupgaard, der på samme måde ligger i passende afstand fra den store by, omgivet af en park, der er overordentlig smuk. Ordrupgaardssamlingen er jo europæisk, ligesom Thielske Galleriet er nordisk, en samling af lige så lodig og koncentreret karakter, af de ypperste navne indenfor en bestemt epoke af kunstens historie.

Denne kunst, der nu indgår i offentlighedens eje, vil utvivlsomt blive en værdi for alle interesserede, og vi må håbe, at kredsen af interesserede stadig kan udvides. Det må ikke mindst blive opgaven for den kunsthistoriker, der får ophold på stedet, at gøre samlingens bedste billeder til folke-eje. Det er en stor og interessant opgave, synes jeg. Det skulle ikke være umuligt indenfor kredsen af vore dygtige kunsthistorikere at finde en kvinde eller mand, der kan løse opgaven med både autoritet og talent.

Det kan ikke nægtes, at der i de senere år er gennemført et stort folkeoplysende arbejde for at skabe øget forståelse for kunstens udtryksformer, gennem presse og publikationer, kunstforeninger, vandrestillinger, periodiske udstillinger på større arbejdspladser, i marketenderier o. s. v. og ved museumsbesøg under kyndig vejledning. Oplysningsarbejdet begynder mange steder allerede i skolerne, bl. a. i tilknytning til tegneundervisningen, og fortsættes gennem ungdomsskolerne og i de store oplysningsforbund. Der arbejdes f. eks. fra arbejdernes kunstforening bevidst på at højne kvaliteten af de reproduktioner, der går ud til hjemmene. Der udrettes meget på mange fronter, men den virkning, der knytte sig til museerne, er vel nok alligevel, når alt kommer til alt, den betydningsfuldste.